

[Kirkeministeren.]

er en dommedag for dem som for enhver anden folkevalgt forsamling i dette land, og hvis de anvender de beløb, som er dem betroet, på en meningsløs måde, så er vælgernes dom over dem på et eller andet tidspunkt, og alene det skulle dog indicere, at man kunne give dem en ret vidtstrakt frihed, når talen er om anvendelsen af disse beløb.

Alligevel må det vel være rimeligt at søge en vis afgrænsning, og denne afgrænsning er altså tilstræbt med hensyn til beløbets størrelse og med hensyn til anvendelsesområdet. Som jeg nævnede før, ville det ikke være rimeligt at give en folkevalgt forsamling aldeles ubegrænsede midler i hænde; der må være fastsat visse beløbsmæssige rammer. Jeg vil gerne tilføje, at det også i det lange løb kan være betænkeligt at låse et beløb fast i en bestemt talstørrelse i en lov. Man ser dog, at tiden løber fra disse fastlåsnings i bestemte tal. Kan man under udvalgsbehandlingen finde en eller anden måde, hvorpå man kan fastlægge beløbsrammen og alligevel lægge et rimeligt loft, måske variabelt efter pristalsreguleringen el. lign., således at man ikke giver ministeren nogen bemyndigelse, så har jeg da intet som helst imod det.

Hvad selve anvendelsesområdet angår, finder jeg, at man trods alt må kunne give menighedsrådene en relativt stor frihed, når man, som det er foreslået, fastsætter en afgrænsning, således at rådighedsbeløbet ikke kan anvendes til det frivillige kirkelige arbejde og ikke belastes med, hvad der kan finansieres inden for anden lovgivning, og endelig fastlægger, at bestemte grupper eller bestemte kirkelige retninger ikke må favoriseres. Det vil sige, at man skal holde sig midtvejs; det må være den danske folkekirke, der skal nyde godt af disse beløb, og hvis man fastlægger det i disse rammer, finder jeg, at det må være muligt at give disse folkevalgte forsamlinger en noget større frihed og alligevel skaffe sig en garanti for, at beløbene ikke bliver urimeligt store, og at de bliver anvendt til folkekirkelige formål.

Jeg håber, at jeg med disse få bemærkninger så nogenlunde har tilkendegivet i hvert fald mine reaktioner over for ordførertalerne her, og jeg siger tak for mod-

tagelsen og ser hen til et forhåbentlig frugtbart udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger samt om afskaffelse af ventetidsregler m. v.) [af Helge Nielsen m. fl.]

Valgt blev: *Simonsen, Mads Eg Damgaard, Clara Munck, Adam Møller, P. E. Eriksen, Jens Frandsen, Evan Jensen, Valbak, Bernhard Baumsgaard, Grethe Philip, Helge Nielsen, Albertsen, Bundvad, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Niels Mørk og Poul Dam.*

Anden næstformand (Hanne Budtz): Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om ændring og senere ophævelse af lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Niels Matthiasen har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan statsministeren bekræfte, at der mellem regeringspartierne er truffet en aftale om, at TV 2 skal placeres organisatorisk uafhængigt af Danmarks radio?“ Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 4. februar kl. 13.30 med følgende dagsorden: